

PELIKÁN

„Ja však budem úfať neprestajne a všade
budem šíriť Tvoju chválu.“ Ž 71,14

ŠTVRŤROČNÍK RÍMSKOKATOLÍCKEJ FARNOSTI LUČENEC

Ročník 1.
Číslo „2“
Jún 2014

LETO - ČAS PÚTI

Leto, prázdniny, to je čas dovoleník, oddychu, načerpania nových fyzických síl. Ved' neraz sme vyťaženi a nemáme čas pre svoju rodinu, priateľov, či samých seba. Aj napriek finančným problémom si ľudia nájdu čas a peniaze na dovolenku, čas trávený s ľuďmi, ktorých majú radi, s ktorými sa cítia dobre. Niektorí idú k moru, iní do hôr a iní len na záhradku či do lesa. Každý podľa toho, na čo mu peňaženka stačí. Dôležitá nie je tak ani destinácia, ako to, že ľudia trávia čas spolu.

Leto je však aj obdobie odpustových slávností. Isteže, odpusty máme skoro počas celého roka, ale časom púť je najmä leto. Aj v našej diecéze máme minimálne dve pútnické miesta, ktoré majú celodiecézny charakter, i keď sa nepodobajú svojou veľkosťou na Levoču či Staré Hory – je to Bôrka a Uhorná. Nám, veriacim lučeneckej farnosti je zvlášť blízka sv. Anna v Divíne či okolité farnosti. Ved' práve mnohí z našich veriacich sa narodili v týchto farnostiach, prišli za prácou do mesta, založili si tu rodiny a dnes žijú v Lučenci.

Tí, ktorí putujú do cudzích krajín, môžu sa vrátiť domov. Tí, ktorí putujú v tele a majú pred sebou vidinu nebeských vecí, smú vstúpiť do kráľovstva večnosti bránou smrti. Metaforicky sa pozemský život označuje ako púť či dočasný pobyt. Izraeliti vedení Mojžišom putovali štyridsať rokov do zaslúbenej zeme. Bola to cesta neľahká, ale neputovali sami, sprevádzal ich Boh a staral sa o nich. Práve na tejto púti púšťou zakúšali Jeho dobrotu, starostlivosť a aj napriek tomu mu boli neraz neverní. Boh ich skúšal, viedol a formoval.

Aj my prechádzame púťou svojho života vedení Bohom v ústrety večnosti. Aj nás si Pán formuje, stará sa o nás, vedie nás. Ísť na púť, znamená prekonať svoju pohodlnosť, teplo domova a vydat' sa pešo, či autobusom, autom na miesta, kde nás pozýva sám Boh, aby sme počúvali Jeho slovo, modlili sa, započúvali sa, zastavili sa a vzájomne sa povzbudili vo viere. Často čítame vo Svätom písme ako za Pánom Ježišom prichádzali veľké zástupy ľudí, aby ho počúvali. Boli hladní a smädní po Božom slove. Mňa osobne fascinuje na našich púťach neraz to množstvo modliacich sa ľudí. Pohýna sa mi srdce šťastím, keď vidím, ako pútnikov kráčajúc k pútnickému miestu v procesii vedie muž, modliaci sa ruženec. Je to pre mňa osobne neopísateľný zážitok. Naša viera nie je založená na zážitkoch, ale práve na púti môžeme vidieť mladých či starých modliacich sa ľudí. Šťastné tváre, z ktorých žiari radosť a pokoj. Tam môžeme zažiť to spoločenstvo Cirkvi a vzájomne sa povzbudiť.

Prežime aj toto leto nielen v snahe načerpať fyzických síl, ale hlavne snažme sa o načerpanie duchovných síl. Pán Ježiš neustále klope na naše srdcia a je len na nás, či mu ich otvoríme, aby ich mohol naplniť sebou samým. Nech nás neodrádza zlé počasie, či veľká horúčava, ved' za Kristom prichádzalo veľké množstvo ľudí, aby ho počúvalo. Keď neraz vidíme vo svojich rodinách veľa biedy, utrpenia, nenávisť, nesnažme sa riešiť všetko sami. Odovzdajme tieto svoje starosti Bohu. Pozvime ho do svojho života, svojich vzťahov, manželstiev, priateľstiev. On posvätil lásku muža a ženy a povýšil ju na sviatosť. On z toho, čo je ľudské, robí Božské. On všetkému ľudskému dáva úplne nový rozmer. On klope na naše srdcia a my nepočujeme. Keď sa vizionári pýtali Panny Márie, prečo je taká krásna, odpovedala: „Lebo veľmi milujem.“

Snažme sa byť krásnymi ľuďmi, ktorých krása nie je výsledkom plastickej chirurgie či kozmetiky, ale milujúceho srdca.

Rastislav Polák

Chlieb

TOTO JE MOJE TELO ...
CHLIEB,
KTORÝ OBJAL CELÝ SVET.

LÁSKOU PREMENENÝ UKÁZAL
SVOJE RANY
- NIMI NÁS VYKÚPIL
- K SEBE NÁS PRITŮLIL
LÁSKOU SVOJEJ MAMY,
KTORÚ NÁM DAL, ABY SMĚ UŽ
NIKDY NEBOLI TU SAMI.

CHLIEB NÁŠ KAŽDODENNÝ ...

LÁSKOU PREKVASENÝ
KOPIJOU PRERAZENÝ
NEZABŮDA MILOSRDENSTVO
NA SVOJE STVORENSTVO.

CHLIEB NÁŠ KAŽDODENNÝ ...

BOCHNÍK NA OBETNOM STOLE
UKAZUJE CESTU HORE
VSTÁVAM NA KOLENÁ
CHLEBOM PREMENENÁ.

CHLIEB NÁŠ KAŽDODENNÝ ...

CHOĎTE DO CELÉHO SVETA
S CHLEBOM,
KTORÝ STAL SA PRE VÁS TELOM.
A SVEDČITE O LÁSKE,
KTORÁ ROZDÁVANÍM RASTIE
V CELOM
NAŠOM BRATSTVE ...

CHLIEB NÁŠ KAŽDODENNÝ ...

Mária Místríková – Vasileva OFS

Nyár, a búcsúk ideje

A nyár és a szünidő a szabadságok, a pihenés és a fizikai újratöltődés ideje. Hisz nemegyszer túlterheltek vagyunk, nem jut időnk a családra, a barátokra s gyakran saját magunkra sem. Anyagi nehézségek ellenére is találunk pénzt és időt a szabadságra, a szereteteinkkel együtt töltött pihenésre. Némelyek a tengerpartra utaznak, mások a hegyeket járják, s vannak, akik kertjükben vagy az erdőben pihennek. Ki-ki saját pénztárcája szerint. Nem is annyira a hely, mint inkább az együtt töltött idő számít.

Nyár azonban a búcsúk ideje is. Búcsúk, természetesen, egész évben vannak, mégis nyáron van belőlük a legtöbb. A mi püspökségünk területén is található legalább két búcsújáró hely, amelyek habár nagyságukkal nem mérhetők Óhegyhez (Staré Hory) vagy Lócséhez (Levoča), mégis egész püspökségi jelentőséggel bírnak, ezek Barka (Bôrka) és Dénes (Úhorná). Hozzánk, a losonci egyházmegye híveihez különösen közel áll szent Anna búcsúja Divényben (Divín) vagy a környékbeli egyházközségek búcsúi. Hisz sokan a losonci hívek közül ott születtek, munkájuk hozta őket Losoncra, ahol aztán családot alapítottak s letelepedtek.

Akik idegen országokba zárandokolnak, azok hazatérnek. Akik testben zárandokolnak és a mennyei dolgok után vágyakoznak, azok beléphetnek az örökkévalóság királyságába a halál kapuján keresztül. Hasonlósággal élve - a földi életünket is zárandoklatnak vagy átmeneti lakhelyünknek tekintjük. Az Izraeliták Mózes vezetésével negyven évig vándoroltak az ígéret földjére. Ez a vándorlás nem volt könnyű, de nem voltak egyedül, Isten vezette őket és gondoskodott róluk. Annak ellenére, hogy gyakran hűtlennek bizonyultak, éppen a pusztai vándorlás ideje alatt tapasztalták meg Isten jóságát és gondoskodását. Isten próbára tette, vezette és alakította őket.

Isten által vezetve mi is zárandokolunk földi életünkben az örökkévalóság felé. Az Úr minket is alakít, gondoskodik rólunk, vezet. Búcsúba indulni annyit jelent, mint feladni saját kényelmünket, az otthon melegét és útra kelni akár gyalogosan, autóbusszal vagy autón azokra a helyekre, amelyekre maga Isten hív minket, hogy hallgassuk Szavát, lecsendesedjünk, imádkozzunk és egymást buzdítsuk a hitben. A Szentírásban gyakran olvashatunk arról, hogy tömegek keresték fel az Úr Jézust, hogy hallgassák. Ehézték és szomjazták szavait. Engem személyesen nagyon megérint a búcsújáró helyeken a sok imádkozó ember. Örvend a szívem, ha a búcsúsokat a búcsúhelyre egy rózsafüzért imádkozó férfi vezeti. Leírhatatlan élmény ez számomra. Habár a hitünk nem élményeken alapszik, éppen a búcsúkon láthatunk rengeteg imádkozó öreget és fiatalt. Boldog arcokat, amelyekről sugárzik az öröm és a béke. Ilyenkor tapasztalhatjuk meg az Egyház közösségét és felbuzdulhatunk rajta.

Éljük át ezt a nyarat is nemcsak a fizikai erőgyűjtés törekvésével, hanem igyekezzünk lelki erőt is gyűjteni. Az Úr Jézus állandóan kopog szívünk ajtaján, s csak rajtunk áll, hogy ajtót nyitunk-e, hogy betölthessen minket saját magával. A rossz időjárás vagy a nagy hőség ne törjék le lelkesezésünket, hiszen Jézushoz is sokan járultak, hogy hallgassák Őt. Ha a családjainkban gyakran szegénységet, szenvedést és gyűlöletet tapasztalunk, ne próbáljuk ezt egyedül megoldani. Adjuk át ezeket a gondjainkat Istennek. Hívjuk meg Őt életünkbe, kapcsolatainkba, házasságunkba, barátságainkba. Ő megszentelte a férfit és a nőt kapcsolatát és szentségre emelte. Ő az emberit Istenivé változtatja, minden emberi dolognak teljesen új mértéket ad. Kitartóan kopogtat szívünk ajtaján és mi nem halljuk. Amikor a látnokok megkérdezték Szűz Máriát, miért olyan gyönyörű, ezt válaszolta: „Mert nagyon szeretek.“ Igyekezzünk gyönyörű emberekké válni, akiknek szépsége a szerető szív eredménye, nem pedig a sebészeti beavatkozások vagy a kozmetikai készítményeké.

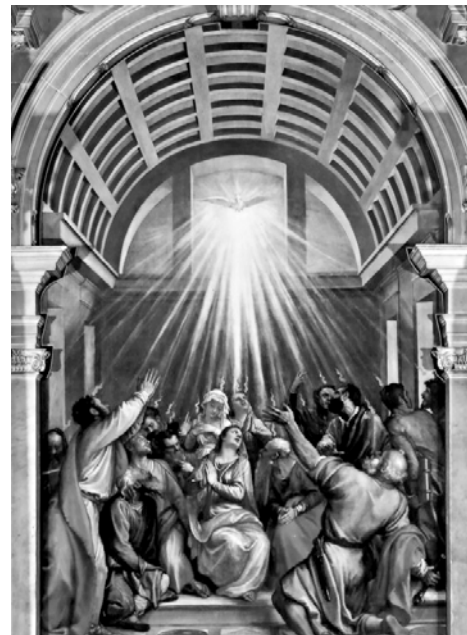
Rastislav Polák
(preklad: Iveta Acélová)

TURICE

ZOSLANIE DUCHA SVATÉHO

V nedeľu 8. júna bude sláviť Katolícka cirkev sviatok Zoslania Ducha Svätého – Turice (Svätodušná nedeľa), ktorý sa slávi 50 dní po Veľkej noci. Skončí sa tak 50-dňové veľkonočné obdobie (grécky: Pentekoste – 50). Skutky apoštolov opisujú, ako Ježišovi učenci boli pri zázraku Turic naplnení Duchom Svätým a začali hovoriť rôznymi jazykmi: „Keď prišiel deň Turíc, boli všetci vedno na tom istom mieste. Tu sa náhle strhol hukot z neba, ako keď sa ženie prudký vietor, a naplnil celý dom, v ktorom boli. I zjavili sa im akoby ohnivé jazyky, ktoré sa rozdelili, a na každom z nich spočinul jeden. Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť“.

V Jeruzaleme boli židia, nábožní ľudia zo všetkých

národov, čo sú pod nebom. Keď sa teda strhol tento hukot, mnoho sa ich zbehlo a boli zmätení, lebo každý ich počul hovoriť svojím jazykom. V deň Turíc (po skončení siedmich veľkonočných týždňov) sa Kristova Veľká noc završuje vyliatím Ducha Svätého, ktorý je zjavený, daný a udeľený ako božská osoba. V ten deň je plne zjavená Najsvätejšia Trojica.

Od toho dňa je Kráľovstvo, ktoré ohlasoval Kristus, otvorené pre tých, čo v neho veria. Vyliatím Ducha Svätého v deň Turíc bola Cirkev zjavená svetu.

Do 4. storočia slávil kresťania na Turíce nielen koniec veľkonočného obdobia, ale aj nanebovstúpenie Pána uvedené v Skutkoch apoštolov. Keď sa vyvinulo na ďalší sviatok, začali sa Turíce sláviť samostatne. Podobne ako Vianoce a Veľká noc, dostal tento sviatok ďalší deň sviatku – Svätodušný pondelok. Korene sviatku Zoslania Ducha Svätého spočívajú v židovstve. Pre kresťanov je v prenesenom zmysle tento sviatok takisto vďakvyzdaním za úrodu – Kristovou žatvou je založenie Cirkvi a Turíce sú jej zrodom – teda „narodeninami“. Už tradične sa na Svätodušnú nedeľu udeľovala sviatosť birmovania mladým ľuďom. Dnes sa udeľovanie sviatosti birmovania rozťahlo na mnohé týždne a nebirmuje sa už len v dóme ale, aj vo farských spoločnostiach.

Duch Svätý: Sväté písmo chápe Ducha Svätého ako tvorivú silu všetkého života. Podľa učenia Cirkvi je Duch Svätý poslaný do sveta ako Oživovateľ, aby neustále oživoval osobu, slovo a dielo Ježiša Krista. Biblia hovorí o Svätom Duchu v mnohých obrazoch a volí na to výraz, ktorý má súčasne význam „dych, vánok, vietor“. Jeho pôsobenie je popísané ako „ohnie“, alebo „živá voda“. Až neskôr sa symbolom Ducha Svätého stala holubica. Takzvaný zázrak jazykov nám pripomína, že hlásanie posolstva Ježiša Krista má pre celý svet význam presahujúci jazykové bariéry.

Mária Mistríková-Vasileva OFS

Slávnosť Božieho tela – prikázaný sviatok

Liturgickú oslavu tohto úžasného tajomstva Pánovej blízkosti a reálnej prítomnosti rozvíja do širokej podoby úcty slávnosť Božieho tela, ktorá má za cieľ podržať si pred očami tento rozmer Božej lásky.

Začiatky takto chápanej úcty a oslavy sviatostného Chleba, teda Božieho tela, siahajú do XI. – XII. storočia, ešte však bez okázalých sprievodov, tzv. procesií, ktoré sa stávajú súčasťou takto chápanej úcty až v neskorších obdobiach. Spočiatku je to nadväznosť na starodávny zvyk brať so sebou eucharistický chlieb ako záruku ochrany pred nebezpečenstvom. Pápež Urban IV. schválil tento sviatok 11. 8. 1264 dokumentom, v ktorom sa hovorí: „Pre také vznešené tajomstvo (...) ustanovujeme štvrtok po svätodušnej oktáve. V tento deň nech sa zhromaždia v chráme zástupy zbožných veriacich a kňazi spolu s ľudom nech prednášajú chvály“.

Napriek rozličným dobovým podmienenostiam, zostáva procesia Božieho tela vzácnou staronovou liturgickou formou a je pripomienkou spásanosnej situácie Božieho ľudu, ktorý je na ceste. Duchovným centrom je eucharistický Kristus. On je osloboditeľ novozákonného Božieho ľudu, ktorý s dôverou v Božie vedenie kráča za konečným cieľom do nebeského Jeruzalema. Chvála, vďaka, úcta a oslava, to je obsah nášho zotrávania pri Kristovi. Spojenia s prosbou o vytrvalosť a požehnanie pre všetkých sa táto verejná pobožnosť stáva akousi konsekráciou miesta a zvolávaním nebeskej rosy na všetky naše podujatia celkom osobitným spôsobom.

Pohľad na sviatostnú podobu eucharistického Krista má v nás vzbudiť horúcu túžbu po prenikaní do tohto tajomstva Božej lásky a snahu naplno čerpať zo zdroja Božskej sily pre nový život, ktorý nám bol v Kristovi skrze vodu krstu a Ducha Svätého pririeknutý. Preto oslava Božieho tela nie je cieľom sama v sebe, ale má podnietiť k dôvernému prilipnutiu ku Kristovi, ktoré sa realizuje častým prijímaním jeho Najsvätejšieho tela ako vrcholu zjednotenia jeho a našej vôle v tejto sviatosti lásky. Cieľom eucharistického života a praxe je vytvárať jednotu Božieho ľudu už tu na zemi, lebo ona je nielen vyjadrením, ale aj nevyčerpateľným zdrojom.

Mária Mistriková-Vasileva OFS

Božské srdce Ježišovo

Chcela by som mať tvoje srdce, Ježišu! Trpiace a predsa stále zapálené láskou a pre lásku.

To moje srdce je často tvrdé, malicherné a neprístupné.

Prečo Bože? Prečo túžime po láske a chýba nám?

Prečo ju nechceme vidieť a prehliadame ju?

Ona neustále chodí okolo nás. Vystiera k nám ruky a pozerá sa nám do očí.

Raz sú to zvráskavené ruky starenky, ktorá potrebuje pomoc,

inokedy smutné oči chorého, ktorý potrebuje náš súcit

alebo unavené nohy bezdomovca, ktorý potrebuje pochopenie.

Ty si prameň lásky!

„Lebo láska je z Boha a každý, kto miluje, narodil sa z Boha a pozná

Boha. Kto nemiluje, nepoznal Boha, lebo Boh je láska...“ /1Jn,4,/

Dal si nám srdce, Bože, aby sme milovali a boli milovaní!

Legenda o sv. Antonovi hovorí, že mu raz niekto zaklopal na

dvere. Otvoril a vo dverách stál malý chlapec s košíkom v ruke.

Čo chceš? – opýtal sa. Tvoje srdce, lebo ja zbieram ľudské srdcia.

Svätec sa pozrel do košíka, naozaj, košík bol plný ľudských srdc.

Boli krásne červené a živé. Kto si? opýtal sa chlapca. Ja som Ježiš!

– odpovedal chlapec a zmizol.

Drahý Bože, Ty túžiš pretvoriť všetky naše srdcia, aby spoznali lásku, ktorú máš Ty k nám.

Dal si nám z lásky Syna, aby sa Syn za nás z lásky obetoval a umrel.

Keby každý z nás dokázal zdvihnúť aspoň jedno opustené a hľadajúce

srdce, a cez svoju lásku, modlitbu a obetu, ho vložil do Tvojho

koša – svet by bol zrazu plný lásky!

Nauč ma, Ježišu, že láska sa musí vedieť obetovať, že je večná.

Nemôže zaniknúť, lebo je v našom srdci a pokiaľ ono bije, horí

v ňom plamienok lásky.

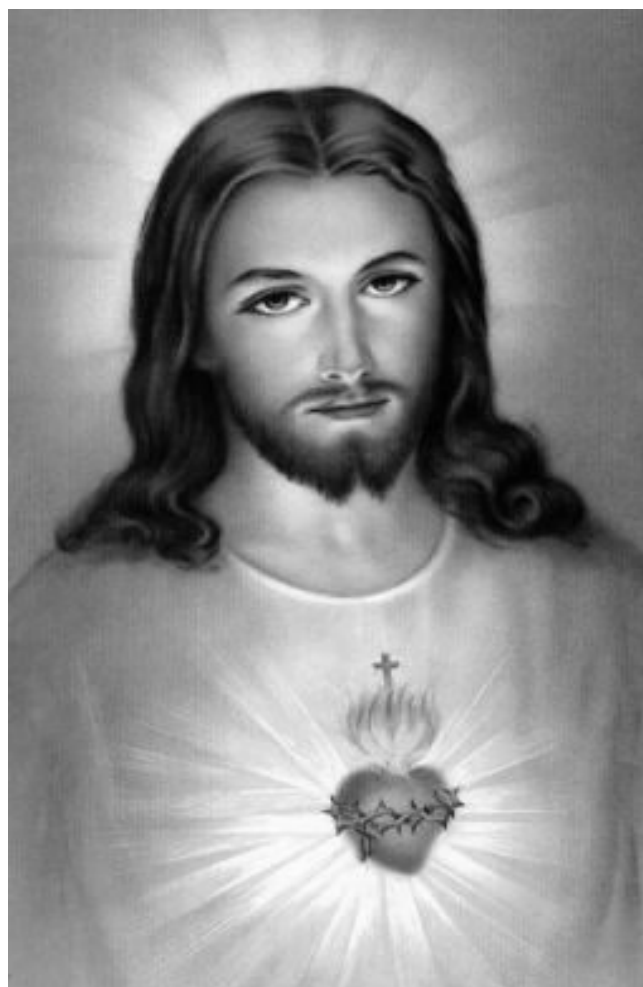
Aby nikdy nevyhasol musíme ho oživovať. Tak, ako teplý dych

v dlani oživí skrehnuté vtáča,

tak lásku oživuje sebaobetovanie, sebazapieranie a sebadarovanie.

Láska nie je bez bolesti,

„ale ona aj bolesť zmení na šťastie, a ukrátenie dokáže zmeniť na zisk“.

Láska je večná – lebo Ty nás miluješ od vekov! Nauč ma, Pane vidieť tak, aby som lásku neprehliadla. Nauč ma Teba vidieť v každom človeku! Keď Teba najdem – najdem lásku, lebo Ty si láska Ježišu! „Pretvor moje srdce, podľa Srdca svojho!“

Judita Čemanová

V Jurine sme sa poklonili sv. Jánovi Boscovi

Cirkevná ZŠ sv. Jána Bosca a Cirkevná ZUŠ v Lučenci uskutočnili v dňoch 2.-7. mája 2014 ďakovný púť do Turína (Taliansko) pri príležitosti 10. výročia založenia oboch škôl. Iniciátorkou podujatia bola Mgr. Gabriela Oravcová, riaditeľka CZŠ sv. Jána Bosca, hlavným organizátorom PhDr. František Mihály, učiteľ Cirkevnej ZUŠ. Turín je mestom sv. Jána Bosca, katolíckeho kňaza a vychovávateľa detí a mládeže a sv. Ján Bosco je zasa patrónom našich škôl. Aj z tohto dôvodu bolo mesto Turín hlavným cieľom nášho pútnického zájazdu. Popri Turíne sme navštívili aj ďalšie tri talianske mestá – Veronu, Janov a Miláno.

Našu púť v Taliansku sme začali 3. mája 2014 vo Verone, meste ospievanom dramatikom Williamom Shakespearom v jeho tragédii Rómeo a Júlia. Prešli sme sa popri starobylej aréne, dejisku letných operných festivalov a pešou uličkou Via Mazzini sme dorazili až na Piazza delle Erbe. Odtiaľ bol už len na skok Júliin dom v ulici Via Cappello, kde nás pod jej slávnym balkónom privítal program dav ľudí. Zvyšok času vo Verone sme strávili voľným programom v prilahlých uličkách a námestiach, ako aj návštevou baziliky sv. Anastázie.

Hlavným cieľom našej zahraničnej cesty bolo mesto Turín. Tu sme sa v bazilike Santa Maria Ausiliatrice (Panny Márie Pomocnice kresťanov) zúčastnili sa sv. omši, ktorú spolu s talianskymi kňazmi celeburovali Vdp. Rastislav Polák a Vdp. Patrik Balázs. Tento chrám dal vybudovať sv. Ján Bosco, ktorý je tu aj pochovaný v sklenenej truhle. Prišli sme sa mu ako pútnici do Turína pokloniť a zároveň sa jemu i pánu Bohu poďakovať, že nám dožičili desať rokov existencie oboch škôl. Na vnútornom nádvorí Valdocca sme sa spoločne odfotili pred sochou sv. Jána Bosca, pričom sme nezabudli ani na slovenskú vlajku. Následne sme si prezreli malé múzeum dona Bosca – jeho pracovňu, spálňu i súkromnú kaplnku.

sa zoznámili s významnými pamiatkami mesta – Basilica della Consolata, v ktorej sv. Ján Bosco po prvýkrát spovedal, potom nasledovala prehliadka sv. turínskeho plátna v Duomo S. Giovanni e Capella della S. Sindone. Cez Piazza Castello popred Palazzo Madama sme sa prešli k Mole Antonelliana – jednému zo symbolov Turína. Z Via Po (Pádska ulica) sme sa električkou presunuli do časti mesta Sassì, odkiaľ sme sa zubačkou vyviezli na vrch Superga. Tu sme si prezreli nádhernú baziliku Superga a keďže bolo krásne slnečné počasie, pokochali sme sa aj výhľadom na zasnežené Alpy.

V pondelok 5. mája 2014 sme rýchlovlakom vycestovali do najväčšieho talianskeho prístavu – Janova. Na stanici Piazza Principe sme sa odfotili pri soche slávneho moreplavca a objaviteľa Ameriky Kristófa Kolumba, janovského rodáka. Prechádzajúc ulicou Via Balbi sme sa zastavili na krátku modlitbu v kostole Zvestovania Pána. Nasledovali Palazzo Rosso, Palazzo Bianco, starobylá prefektúra. Za ňou nasledovalo Teatro Carlo Felice a to sme sa už ocitli na centrálnom námestí Janova – Piazza de Ferrari s prekrásnou fontánou uprostred. Po chvíľke voľna sme pokračovali okolo rodného domu Kristófa Kolumba, Hornej brány (Porta Soprana), Dóžovho paláca, Dómu San Lorenzo a paláca San Giorgio. Záver prehliadky mesta bol vyplnený návštevou akvária v prístave Ponte Spinola.

Posledný deň nášho pobytu v Taliansku 6. mája 2014 sme celý strávili v hlavnom meste Lombardie – Miláne. Ako prvý sme si prezreli Dom dôchodcov pre hudobníkov (Casa di Riposo per Musicisti), ktorý založil a dal postaviť významný operný hudobný skladateľ Giuseppe Verdi. Sám v tomto dome prežil posledné roky svojho života so svojou manželkou Giuseppinou Streppioniovou a tu sú aj obaja pochovaní. Prehliadka pokračovala cez Castello Sforzesco, Via Dante, Cordusio až k divadlu La Scala. Cez veľkolepú Galleriu Vittorio Emanuele II. sme sa presunuli k hlavnej milánskej pamiatke – majestátnemu domu.

Večer okolo 21-ej hodine sme opúšťali Miláno i Taliansko s nádejou, že sa sem ešte možno niekedy vrátíme. Ráno okolo 7-ej sme zastavili na zelenom parkovisku v Rakúsku, kde sme pre všetkých uvarili párky a touto akciou sme vlastne dali bodku za našou ďakovnou púťou v Taliansku. Do Lučenca sme prišli v popoludňajších hodinách síce trochu unavení, ale plní krásnych dojmov z Talianska, ktoré nám v budúcnosti určite pripomenú fotografie či kamerový záznam.

Záverom sa patrí poďakovať všetkým organizátorom a spolupracovníkom – šoférom, tlmočníčke, kňazom, lekárom, sponzorom a všetkým tým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričínili o zdarný priebeh tohto podujatia. Podľa hodnotenia jednotlivých účastníkov zájazdu sa ďakovná púť vydarila na výbornú, z čoho máme úprimnú radosť. Ďakujeme pánu Bohu, že stál pri nás a že sa počas cesty nikomu nič vážneho nestalo. Budeme sa tešiť na našu ďalšiu zahraničnú aktivitu, ktorá je naplánovaná na máj 2016.

František Mihály

Zelený štvrtok 17. 4. 2014

Pán farár Polák umýva apoštolom nohy

Veľký piatok 18. 4. 2014

Poklona krížu v kostole Krista Kráľa na Rúbanisku

Veľký piatok 18. 4. 2014

Krížová cesta v uliciach mesta

Obnova sľubov Františkánskeho svetského rádu u nás - v Lučenci

Františkánsky svetský rád je bratské spoločenstvo, ktorého členovia, nabádaní Duchom Svätým, sa sľubom zavazujú žiť podľa evanjelia spôsobom sv. Františka v ich laickom stave, zachovávajúc Regulu schválenú Cirkvou. Františkánsky svetský rád (OFS) je otvorený pre veriacich každého stavu - slobodných, manželov i vdovcov.

... takže - my - „frantíci“ ... ako si hovoríme ... sme sa stretli v prvú aprílovú sobotu (5. apríla 2014) - v našom farskom kostole, kde sme si počas slávenia svätej omše obnovili naše sľuby - rozhodnutie zachovávať evanjelium nášho Pána Ježiša Krista nasledovaním príkladu sv. Františka z Assisi podľa reguly Františkánskeho svetského rádu.

Po svätej omši sme sa presunuli na faru, kde naša duchovná obnova pokračovala pod vedením duchovného otca - pátra Gabriela OFM. Obohatení novými poznatkami z prednášok pátra Gabriela - ako aj vzájomným zdieľaním sa a následným agapé ... sme o 16,00 hodine - naplnení Duchom Svätým a Jeho radosťou - odchádzali do svojich domovov.

Naším poslaním je teraz - slúžiť našu každodennú bohoslužbu ... vo svete ... medzi ľuďmi ... čo je zodpovedná a náročná služba - ktorú slúžime s veľkou láskou a pokorou.

Mária Mistríková - Vasileva Ofs

Duchovná obnova rodín

Počas pôstneho obdobia sa v našej farnosti konala duchovná obnova rodín, pozostávajúca zo šiestich prednášok - svedectiev, ktoré si odprezentovali manželské páry z Lučenca a okolia.

Témy prednášok boli nasledovné: 1. Krízy v manželstve, ničiteľia lásky (7. marec) - manželia Šprlákovci, 2. Dávam Ti odpustenie (14. marec) - manželia Pocklanovci, 3. Sexualita (21. marec) - manželia Urbančokovci, 4. Rozdiely medzi mužom a ženou (28. marec) - manželia Kružliakovci, 5. Kresťanský životný štýl a výchova detí (4. apríl) - manželia Pivkovci, 6. Základy komunikácie v rodine (11. apríl) - manželia Šprlákovci.

Prednášok sa pravidelne zúčastňovalo okolo 25-30 záujemcov, väčšinou manželské páry, ale aj manželia - jednotlivci. Pripomenuli sme si, čo môžeme urobiť pre to, aby naše manželstvo bolo šťastné tak, ako to pre každý manželský pár naplánoval Boh. Bol to veľmi dobre využitý čas, počas ktorého si naše deti užívali filmový večer. Viacerí účastníci hovorili, že sa tešia na tieto piatkové večery. Tie vyjadriť pranie, aby sa podobné akcie organizovali i v budúcnosti.

Za vydarenú organizáciu a pohostenie pre manželov patrí vďaka prednášajúcim párom a za spropagovanie tejto akcie nášmu Vdp. farárovi Polákovi.

Nech Pán Ježiš Kristus požehnáva naše rodiny.

Štefan Šprlák

Nedeľa dobrého Pastiera

V nedeľu 11. mája 2014 v skorých ranných hodinách sa naši miništranti spolu s pánom farárom Rastislavom Polákom vydali na púť do Kňazského seminára biskupa Jána Vojtáššáka v Spišskej Kapitule pri príležitosti Nedele dobrého Pastiera.

Pre chlapcov bol pripravený bohatý program, ktorý obsahoval rôzne hry, obhliadku katedrály a seminára. Samozrejme, na obed nemohol chýbať ani tradičný guláš. Pán farár im ukázal niektoré významnejšie pamiatky obce. Potom ich pozval na zmrzlinu a na večeru každému kúpil pizzu.

Veríme, že dážď, ktorý sa čiastočne „zúčastnil“ tejto púte, nezmenšil radosť našich miništrantov a že títo budú i naďalej slúžiť s úsmevom na svätých omšiach.

Oto Bolyós

Gift - Box Slovakia v Lučenci

V utorok 20. mája 2014 si pri rímskokatolíckom farskom kostole v Lučenci rozložila svoj stánok Slovenská katolícka charita z Bratislavy. Kampaňou „Ľudia nie sú na predaj - Gift-box Slovakia“ upozorňuje na fenomén novodobého otroctva, ktorý je na Slovensku podceňovaný. Slovenská katolícka charita sa preto snaží prednáškami na školách, v sociálnych zariadeniach, farnostiach či v chudobných regiónoch upozorňovať na možné riziká tejto skutočnosti. Popoludní sa konala prednáška na farskom úrade. Počas mojej prítomnosti sa pri stánku pristavovali najmä mladí ľudia z lučenských stredných škôl.

František Mihály

Sv. Peter a sv. Pavol

„Ty si Peter a na tejto skale postaviš svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu. Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva, čo zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi, a čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi“.

Svätý Peter - rybár sa stáva jedným z najmilších apoštolov Pána Ježiša. Pochádzal z galilejskej Betsaidy a býval v Kafarnaume. S bratom Ondrejom ich Ježiš pozýval ako prvých učeníkov: „Podte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.“ Je svedkom Ježišovho premenenia na hore Tábor a prvý kto vyznáva: „Ty si Mesiáš, Syn živého Boha“. Je Šimon – horlivec, ktorý na obranu Ježiša na Olivovej hore tasí meč a zotne veľkňazovmu sluhovi pravé ucho. Ale aj zbabelec, ktorý zapiera Ježiša. Peter je medzi prvými, komu sa Ježiš zjavuje po svojom zmŕtvychvstaní a pýta sa ho: „Šimon, syn Jánov, miluješ ma viac ako títo?“ ... „Áno Pane, ty vieš, že ťa mám rád!“ ... **„Pas moje ovce!“** Ježiš tri razy opakuje otázku a Peter trikrát vyznáva Ježišovi lásku a oddanosť, ako by tým mal odčiniť trojnásobné zapretie Ježiša, ktorý mu týmto udeľuje prvenstvo nad celou Cirkvou.

„Veď pre mňa žiť je Kristus a zomrieť zisk“. Vyznanie sv. apoštola Pavla, žida z Benjaminovho kmeňa, ktorý sa narodil v Tarze v Cilícii, v rodine farizeja. Dostal výborné vzdelanie a vyučil sa za tkáča stanov. Po Ježišovej smrti sa stal vášnivým prenasledovateľom kresťanov a bol prítomný aj pri kameňovaní sv. Štefana. Ježiš si ho vyvolil za apoštola medzi pohanmi a na ceste do Damasku, kde ho zalialo svetlo z neba, počul hlas: „Šavol, Šavol, prečo ma prenasleduješ?“ V Damasku neskôr prijal krst a začal hlásať evanjelium. Vykonal tri misijné cesty. Z listov sv. apoštola Pavla cítiť veľkého Ducha, ktorý nás posilňuje:

„Kto nás odlúči od Kristovej lásky? Azda súženie, úzkosť alebo prenasledovanie, hlad alebo nahota, nebezpečenstvo alebo meč?“ V nádeji sa radujte, v súžení buďte trpezliví, v modlitbe vytrvalí ... neodplácajte sa zlým za zlé, nezmyšľajte vysoko Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými a lásky by som nemal ... ničím by som nebol Aká hĺbka Božieho bohatstva, múdrosti a vedomosti! Aké nepochopiteľné sú jeho súdy a nevyspytateľné jeho cesty! ... Nadovšetko majte lásku! ... oblečte si hlboké milo-

srdenstvo, láskavosť, pokoru miernosť a trpezlivosť. Slovo Kristovo, nech vo vás bohato prebýva On je obraz neviditeľného Boha ... v ňom bolo stvorené všetko na nebi aj na zemi ... Lebo v ňom žijeme, hýbeme sa a sme ... slovo kríža je bláznovstvom pre tých, čo idú do záhuby ... ale pre nás, je Božou mocou. **A som si istý, že ani smrť ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosť, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.**

Svätí apoštoli Peter a Pavol zomreli mučeníckou smrťou okolo r. 67 n. l. za vlády cisára Nera. Pochovali ich na kresťanskom pohrebisku, ktoré sa tiahlo po dĺžke dnešnej baziliky sv. Petra. Keď cisár Valerián vyvlastňoval kresťanské cintoríny, kresťania ich pozostatky 29. júna 258 tajne premiestnili do katakomb sv. Šebastiána.

Poslúchnime sv. Pavla: „Budte Boží bojovníci. Oblečte si Božiu

výzbroj ... bedrá si prepášte pravdou, oblečte si pancier spravodlivosti ... zoberte si aj prilbu spásy a meč Ducha, ktorým je Božie slovo!“, aby sme si raz mohli s ním povedať: **„Dobrý boj som bojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval“.**

zo Svätého písma zostavila Judita Čemanová

Sv. Cyril a sv. Metod

Keď na Veľkej Morave zasvietila zora pravej viery a slovanské kniežatá prosili od byzantského cisára učiteľov a upevňovateľov viery pre našich predkov, svätí Cyril a Metod sa vybrali do slovanských krajín zvestovať evanjelium o Božom kráľovstve v slovanskom jazyku. Slovania sa veľmi zaradovali, s radosťou sa učili Boží zákon vo svojej reči, chválili Pána aj svojich osvietencov. Aj my oslavujeme sv. Cyrila a sv. Metoda – vierozvestcov našich predkov.

Sv. Cyril (pôvodne Konštantín) a sv. Metod (vlastným menom Michal) boli bratia, ktorí pochádzali zo Solúna. Konštantín bol učenec, Metod sa stal mníchom. Moravské knieža Rastislav požiadal, aby na jeho územie poslali misionárov. Byzantský panovník Michal III. mu vyhovel a poslal bratov Cyrila a Metoda, pretože poznali slovanský jazyk. Šírili u nás kresťanstvo a kultúru. Zostavili hlaholiku, neskôr cyriliku. Do tohto jazyka preložili celú liturgiu.

Sv. Cyril zomrel v Ríme, sv. Metod sa stal biskupom, neskôr arcibiskupom pre slovanské národy a vrátil sa na Veľkú Moravu. Sv. Otec Ján Pavol II. v roku 1980 vyhlásil sv. Cyrila a sv. Metoda za spolupatrónov Európy. Ich sviatok je pre nás slávnosťou – preto prosíme:

„DEDIČSTVO OTCOV – ZACHOVAJ NÁM, PANE“.

Daniela Jalovecká

Marián Tomášov:

**„V prvom rade som človek,
hriešny človek, a preto každý deň
prosím Boha**

Rímskokatolícky kňaz **Mgr. Marián Tomašov** sa narodil 23. 8. 1982 v Krompachoch, okres Spišská Nová Ves. Základné i gymnaziálne vzdelanie získal v rodnom meste, maturoval v r. 2000. V r. 2000-2007 študoval na Teologickej fakulte Katolíckej univerzity v Spišskom Podhradí. Za kňaza bol vysvätený 23. 6. 2007. V r. 2007-2011 pôsobil ako kňaz v rámci rímskokatolíckeho Biskupského úradu v Rožňave, z toho bol: 2007-2008 kaplánom v Rožňave, 2008-2011 kaplánom v Lučenci. Od r. 2011 je až dodnes zamestnaný ako pracovník s mládežou v Diecéznom centre mládeže Spišskej diecézy vo Važci. V r. 1994-95 vykonal študijnú cestu v meste Cleveland (USA, štát Ohio), ktorej cieľom bolo poznávanie benediktskej spirituality a života v amerických farnostiach. V súčasnosti od r. 2011 vykonáva misijnú činnosť v rímskokatolíckej farnosti Panny Márie Ustavičnej Pomoci v Atyrauskej Apoštolskej Administratúre v meste Uralsk (Kazachstan). Pri jeho nedávnej návšteve v Lučenci som ho požiadal o nasledovný rozhovor.

Marián, aká bola tvoja cesta ku kňazskej profesii?

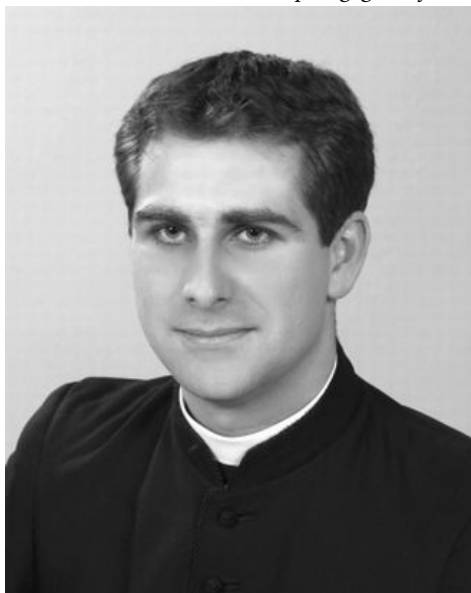
V detstve som nechcel byť kňazom, ako väčšina chlapcov mal som rôzne záujmy. Od začiatku strednej školy som sa modlil, aby som spoznal svoje budúce povolanie. Túžil som byť právnikom, učiteľom alebo hercom. Asi v 3. ročníku gymnázia – počas Veľkonočnej adorácie – som pocítil, že Boh ma povoláva, aby som sa mu zasvätil a aby som slúžil ľuďom. Preto som si po maturite v Krompachoch podal prihlášku na Teologickú fakultu do Spišskej Kapituly.

Priblížme si teraz tieto tvoje teologické štúdiá ...

Okrem štúdia teológie som sa vo voľnom čase venoval pastoračným aktivitám – skauting, katechézy v rómskych osadách ... Bola to pre mňa zaujímavá skúsenosť. V rámci štúdia ma najviac zaujalo kánonické právo, ktoré prednášali prof. ThDr. Ján Duda, PhD. a doc. ICDr. Miloš Pekarčík, PhD. Záverečnú prácu som písal z liturgiky pod vedením prof. ThDr. Amanthiusa Akimjaka, PhD., v ktorej som sa venoval aktívnej účasti veriacich na svätých omšiach v rôznych historických obdobiach.

Mohol by si našim čitateľom predstaviť svoju kaplánsku pôsobnosť?

Svoju kňazskú službu som začal v Rožňave, kde som pôsobil 9 mesiacov. No moja „prvá kaplánska“ bola v Lučenci, kde som prežil 3 a pol roka. V Lučenci som sa venoval rôznym pastoračným aktivitám, či už s mládežou, s rodinami, alebo sv. omšiam v domove dôchodcov. Ťažko tu všetko spomenúť, no snažil som sa tu byť pre ľudí a prežívať spolu

s nimi ich radosti i trápenia. Osobitne rád si spomínam na spevokol Anjel, ktorý sprevádzal detské a mládežnícke sv. omše, ako i na ranné kávy so ženami. S obľubou som prijímal pozvanie do rodinného spoločenstva, ktoré sa stretávalo 1-krát do mesiaca. Nedá sa zabudnúť na prehliadky cirkevných zborov v spolupráci s Novohradským osvetovým strediskom v Lučenci, či prípravy pred birmovkami alebo prvým sv. prijímaním. Moja činnosť spočívala aj vo výučbe náboženstva na základných a stredných školách. Milo si spomínam na Strednú zdravotnícku školu, kde sme organizovali ekumenické pobožnosti pre študentov i pedagógov. V diecéze sme organizovali animátorskú školu, ktorej náplňou bola duchovno-pedagogická formácia mladého človeka. Absolventi tejto školy získali certifikát od Ministerstva školstva SR – animátor voľného času. Touto cestou sa chcem poďakovať Vdp. Gabrielovi Rákaimu a Vdp. Róbertovi Sarkovi za krásne prežívanie kňazského spoločenstva v Lučenci. V nich som nachádzal príklad a povzbudenie pre môj mladý kňazský život.

V súčasnosti vyvíjaš misijnú činnosť v Kazachstane. Dovolíš nám trochu nahliadnúť do jej zákulisia?

Už od začiatku môjho kňazského života som pociťoval túžbu ísť na misie. Spolužiak z kňazského seminára Peter Sakmár ma viackrát pozýval k sebe na misiu do Kazachstanu. Jeho prvé pozvanie som odmietol, lebo som bol iba 2-ročným kňazom, no ďalšie som už prijal. V tom čase som chcel pokračovať v postgraduálnom štúdiu kánonického práva. Obe žiadosti som predložil rožňavskému biskupovi a on ma uvoľnil pre misijnú službu Atyrauskej Apoštolskej Administratúry v Kazachstane. Momentálne pôsobím už tretí rok ako kňaz vo farnosti Matky Ustavičnej Pomoci v meste Uralsk. Mojou hlavnou náplňou je služba kňaza vo farnosti. Pôsobím v meste veľkom ako Košice spolu s otcom Petrom. Prví kňazi do tohto mesta prišli iba pred 10 rokmi. Ide o mladé kresťanské spoločenstvo, ktoré potrebuje veľa modlitieb a duchovnej i materiálnej pomoci. Okrem slúženia sv. omši sa venujeme najmä katechéze mládeži a dospelých. Organizujeme rôzne duchovné obnovy cez víkendy alebo prázdniny pre deti, mládež, manželské páry či seniorov. Dosť času venujeme tiež materiálnejmu udržaniu kostola a fary.

Si mladý človek, ktorý len nedávno oslávil 30-te narodeniny. Čo je obsahom tvojich modlitieb v súvislosti s blízkou budúcnosťou?

Po celý svoj kňazský život si uvedomujem, že som v prvom rade človek, hriešny človek, a preto prosím každý deň Boha o silu nasledovať Ho. Stále si uvedomujem slová zo Svätého písma, ktoré boli na mojom prímichnom obrázku: „Kňaz je vybraný spomedzi ľudí a ustanovený pre ľudí, aby ich zastupoval pred Bohom“ (porov. Hebr 5, 1). Preto sa každý deň modlím za tých, ktorí sú mi zverení vo farnosti alebo s ktorými sa stretávam. Nikdy nemôžem zabudnúť ani na Lučenčanov, za ktorých sa neustále modlím. Chcem všetkých Lučenčanov povzbudiť k tomu, aby sme sa jeden za druhého modlili, vytvárali vzájomnú jednotu v rodinách či farnostiach a neustále naše vzťahy naplňali vzájomnou láskou a úctou.

Ďakujem ti za rozhovor.

Rozhovor pripravil: František Mihály

KRÍŽOVÁ CESTA V KREMNICI

V sobotu 5. apríla 2014 usporiadala farnosť Lučenec pod vedením pána farára Rastislava Poláka výlet do Kremnice, spojený s krížovou cestou. Hneď po príchode sme sa zúčastnili na sv. omši v kostole sv. Kataríny, ktorý patrí Národnej banke Slovenska. Dominantou mesta je gotický hrad s kostolom sv. Kataríny. Celý komplex pochádza z 13.-15. storočia a je chránený dvojitém opevnením.

Ako väčšina pútnikov, ani my sme neodolali navštíviť Múzeum mincí a medailí, ktoré istotne každého zaujalo. Nemenej zaujímavá bola prehliadka svetoznámej mincovne, ktorá ako jediná na svete razí mince neprežite od r. 1328. Niektoré raziace stroje tu dodnes fungujú už vyše 100 rokov. V mincovni sme sa museli rozdeliť do dvoch skupín, aby sme lepšie videli prácu jednotlivých raziacich strojov.

Po krátkej prestávke, ktorú sme využili na prehliadku mesta, nasledovala krížová cesta na vrch Šturec nad mestom. Krížovú cestu viedol pán farár Polák, pri každom zastavení niektorý z našich veriacich prečítal patričný text zastavenia. Na vrchu Šturec pred kaplnkou sme sa spoločne všetci pomodlili a tešili sa z nádherného výhľadu na okolitú prírodu.

Cestou domov sme sa zastavili v kolibe Stráže nad Zvolenom, kde nám dobre padli čerstvé halušky s cmarom. Okolo 7-jej sme šťastne

došli domov. Duchovný zážitok z cesty bol umocnený aj pekným slnečným počasím. Organizátorom tejto púte patrí úprimná vďaka.

Július Paulenka

Nagyboldogasszony – katolikus és magyar ünnep

Nagyboldogasszony nem csupán vallási, hanem egyben magyar ünnep is. Hivatalosan Mária mennybevétele, s a katolikus egyház legnagyobb Mária-ünnep, amelyet augusztus 15-én tartanak. Magyar ünnep pedig azért, mert ez egyúttal Magyarország védőszentjének napja is: még Szent István király ajánlotta az országot Szűz Mária oltalmába.

Mária mennybevételének dogmája szerint Jézus anyja a földi létből testben és lélekben egyenesen a mennyi boldogságba jutott. A Nagyboldogasszony elnevezés magyar sajátosság: a Szűz Mária Boldogasszony elnevezéséből ered; ég és föld mennybe felvett királynőjét tisztelték benne. Vannak, akik kapcsolatba hozzák az ősi pogány Babba Maria- (Földanya-) kultusszal (miként más katolikus ünnepeket, a karácsonyt és a húsvétot is korábbi természeti és pogány ünnepekre „ültették rá”), de erre nincs bizonyíték, s az egyház sem ismeri el a kapcsolatot. Nagyboldogasszony számos országban munkaszüneti napnak számít, 1945 előtt Magyarországon is az volt. Eredetileg Szent István napját is ekkor ünnepelték, de az államalapítás miatt a két jeles nap különvált, s ez utóbbi lett állami ünnep és ezzel együtt munkaszüneti nap.

A hagyomány szerint Szűz Márián sem „a halálnak keserűsége”, sem a testi romlás nem fogott. Mária mennybevitelét a protestánsok nem ismerik el, mivel nem szerepel a Szentírásban, az üdvözülés szempontjából tehát szerintük mellékes. A Biblián kívüli apokrif feljegyzések szerint Mária megélt életkora 64 és 72 év közé tehető, de legalább húsz változat maradt fenn halálának körülményeiről, a legtöbb évszázadokkal későbből, biztosat tehát nem lehet tudni. A legelterjedtebb feltételezés szerint Mária Jézus halála után a kisázsiai Efezusba költözött, ám erre sincs hiteles bizonyíték. A hagyomány szerint Jeruzsálemben halt meg, de semmilyen forrás nem tesz említést a sírhelyéről, a mennybemenetelt tehát ilyen alapon nem lehet cáfolni. A mennybevitel ünnepét az V. századtól ülték meg, a VI. századtól az egész Keleten elterjedt, a VII. században pedig Róma is átvette, s a VIII. századtól Assumptio Beatae Mariae Virginis (a boldogságos Szűz mennybevétele) néven, kiemelten tartották számon.

A magyarok számára Nagyboldogasszony azért is különleges, mert a Szent István-i felajánlás is erre az ünnepre időzítve történt – nem függetlenül attól, hogy a vérszerződés napját augusztus 16-ára datálták. A felajánlásra épül a Regnum Marianum eszméje, amely az egész történeti Magyarország – így a mai Szlovákia – területére is vonatkozik.

Kovács Erika

Mátraverebély - Szentkút

Mátraverebély-Szentkút nem csupán egyike Magyarországon Szentkút nevű településeinek, hanem kiemelt búcsújáróhely, nemzeti kegyhely. A Zagyva folyó egyik mellékvölgyének torkolatában, erdővel körülvett területen emelkedik a névadó kút és a mesterséges barlangfülke közelében emelkedik a Nagyboldogasszonyról elnevezett basilica minor kegytemplom, hozzá kapcsolódva pedig a ferences rendház. A rendház előtt gyóntatóudvart alakítottak ki a búcsújáróknak. A völgyben található még a Szent László-forrás, a Szent László-szakadék és a kálvária. A kegyhelyet a mai formájában az Almásy család építtette, amiről a falon elhelyezett emléktábla

Szöveg a fotó alá:

Mátraverebély – Szentkút Nemzeti Kegyhely Nagyboldogasszony Bazilikája

tanúskodik. Itt található annak az Almásy László grófnak a sírja is, akiről „Az angol beteg” című Oscar-díjas film főhősét mintázták. A Szentkút főünnepé augusztus 15-e: Nagyboldogasszony, Szűz Mária mennybevitelének ünnepe.

A kegytemplom egy Szűz Mária-látomás színhelyén épült, és 1258-ban kapott jogot az apostoli Szentzséktől, hogy búcsújáró hely legyen. Az 1400-as években már Magyarország egyik leglátogatottabb búcsújáróhelyének számított. 1650 után a gyöngyösi ferencesek engedélyt kaptak még a megszálló törököktől is, hogy katolikus búcsújárást tartsanak itt. 2000 óta öltöztetik a kegyszobrot. Manapság évente kétszáz ezer hívő zarándokol el ide. Jelenleg teljes felújítás folyik a szentkúti épületeken, melynek vezető tervezője Nagy Tamás, korunk egyik legnagyobb templomtervezője, a gödöllői és dunaiújvárosi templomok megalkotója.

A szentkúti Szent László-legenda feltűnően hasonlít a tordai hasadék eredetmondájára. Eszerint Szent László királyunk 1091-ben a kunok ellen harcolt, ám az ellenség bekerítette őt és ebbe a völgybe szorult. A király átugratta a szakadékot, s az első lópatá földre érkezésekor víz szivárgott ki a földből. A király megmenekülven kardjával kiszélesítette a lyukat, és egy forrás tört elő. Később, amikor egy néma kisfiú vizet keresvén lemaradt az apjától, megjelent neki a Szűzanya és egy lópatkó alakú mélyedésre mutatott, ahol víz csillang meg. Szomját oltotta és az apja után kiáltott, mivel kigyógyult némaságából. 1195-ben már Szentkút volt a hely neve. 1700-ban aranykereszt ragyogott fel a vízben. XI. Kelemen pápa kivizsgálta a csodás eseteket, akárcsak az azóta történt gyógyulásokat, s elfogadta azok valódiságát. 1701-ben a hívők ezrei előtt jelent meg a Boldogságos Szűz, a trónján ülve és a kis Jézust tartva a karjaiban. 1714-től Lukovics Márton kisterenyei plébános jegyezte fel a csodás eseteket.

2011-ben Boldog II. János Pál pápa vérevel átitatott textília-ereklyével gazdagodott a kegyhely. Ez emlékeztet a pápa elleni merénylet-kísérletre, amely a fatimai Szűzanya ünnepén történt, és a Vatikán összefüggésbe hozta a fatimai titkokkal. 2009-től a szentkúti kegyhelyen a görög katolikus hívek zarándoklatát is megrendezik.

Kovács Erika

Detský tábor v Dolnej Strehovej

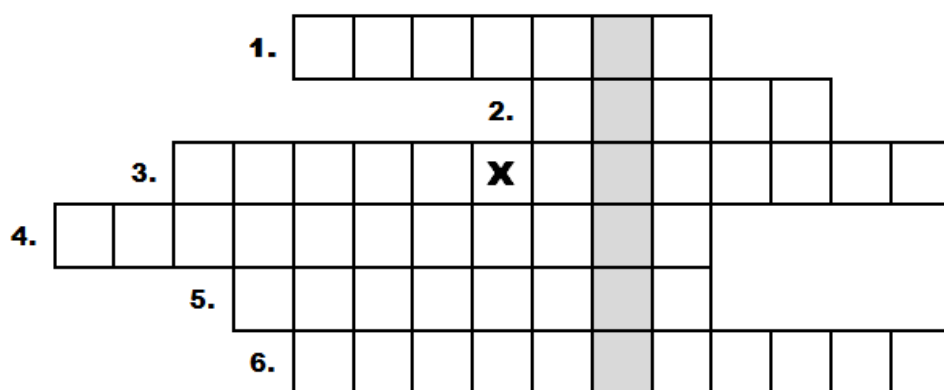
V dňoch 17.-21. februára 2014 sa konal detský tábor v Dolnej Strehovej pod názvom „Rytiersky tábor“. O tábor prejavilo záujem devätnásť detí, o program sa im postarali piati ani-mátori. Deti mali počas týchto dní za úlohu hľadať meče, pomocou ktorých sa potom dostali k excaliburu, vďaka ktorému mohli zničiť niť nešťastia a vrátiť tak radosť a šťastie do kráľovstva. Počas celého tábora deti sprevádzali kráľovná, múdry stavec a radcovia. V programe boli zahr-nuté aj sväté omše s pánom farárom Rastislavom Polákom.

A keďže vieme, ako deti majú radi čapkanie vo vode, preto v ich programe nechýbalo ani kúpanie v Aquaparku Dolná Strehová. Okrem bohatého programu mali deti aj plné brušká, o ktoré sa im starala skvelá pani kuchárka. Vyvrcholením programu bol kráľovský bál, ktorý sa konal vo štvrtok večer. Deti si domov odniesli plno zaujímavých zážitkov a už teraz sa môžu tešiť na ďalší tábor, ktorý sa uskutoční v Helpe 20.-27. júla 2014.

Radka Vilhanová

KRÍŽOVKA

Lístok s vylúštenou tajničkou, so svojim menom a adresou, školou a triedou vhodte do označenej krabičky

„PELIKÁN-KRÍŽOVKA“.

Žrebovanie bude na detskej sv. omši.

Zoslanie Ducha Svätého slávime na tajnička (zvyraznený stĺpec)

1. Keď nemáme ťažký hriech, sme v stave?
2. Kto zradil Pána Ježiša?
3. Kto je prisľúbený a poslaný Vykupiteľ?
4. Aké je sieste prikázanie?
5. Ktorý vták priniesol Noemovi olivový list ako znamenie, že voda zo zeme zmizla?
6. Ako sa nazývajú krátke príbehy, ktoré rozprával Pán Ježiš ľuďom?

X - v krížovke vyznačuje prázdne políčko

Radka Vilhanová

Cirkevná ZUŠ pôsobí v Lučenci už 10 rokov

Cirkevná základná umelecká škola pôsobí v Lučenci už 10 rokov. Svoje brány pre verejnosť po prvýkrát otvorila 2. 9. 2004 v budove na Masarykovej 9, na úvodnej slávnosti bol prítomný aj dnes už nebhý Otec biskup Mons. Eduard Kojnok. Základná idea školy spočíva v umeleckom vzdelávaní v duchu kresťanskej kultúry. Cirkevná ZUŠ sa zrodila aj z túžby rodičov, aby ich deti nemuseli za umením chodiť ďaleko, len do vedľajších dverí.

Hlavné oslavy tohto jubilea sa konali v nedeľu 2. marca 2014. Začali sa vernisážou prác žiakov výtvarného odboru CZUŠ v Novohradskom múzeu a galérii v Lučenci, ktorú pripravila Mgr. Eva Kurucová. Na vernisáži boli prítomní: PhDr. Alexandra Pivková, primátorka mesta Lučenec, PhDr. Kinga Szabó, riaditeľka Pamätného domu Júliusa Szabóa v Lučenci, Mgr. Luboslava Slebodníková, riaditeľka ZUŠ Poltár, Mgr. Gabriela Oravcová, riaditeľka CZŠ sv. Jána Bosca v Lučenci, Ing. Mária Pribilincová, predsedníčka Rady školy pri CZUŠ a mnohí ďalší hostia.

Slávnostné príhovory predniesli pán Gabriel Nagy, poverený riaditeľ CZUŠ a pani Alexandra Pivková. Pri tejto príležitosti pán Nagy spoločne s pani primátorkou Pivkovou ocenili nasledujúcich pedagógov za vynikajúcu prácu počas uplynulého obdobia: Ing. Mgr. Richard Havran, prvý riaditeľ školy, Mgr. Gabriela Oravcová, bývalá riaditeľka školy, PhDr. František Mihály, zakladajúci učiteľ školy, publicista a organizátor zahraničných ciest CZUŠ, Katarína Acélová, zakladajúca učiteľka CZUŠ a bývalá zástupkyňa riaditeľa, Mgr. Marta Látková, učiteľka CZUŠ, zodpovedná za spoluprácu s materskými školami.

Jubilejná slávnosť pokračovala v rímskokatolíckom kostole Návštívenia Panny Márie v Lučenci, kde bol na programe koncert k 10.

výročiu založenia školy. Duchovné slovo pred zaplneným kostolom predniesol Mgr. Norbert Bize, riaditeľ Diecézneho školského úradu v Rožňave. V programe sa verejnosti predstavili súčasní i bývalí žiaci školy. Koncert sa ukončil hymnou školy „Salve Don Bosco Santo“ v podaní spevokolov Anjel a Campanella, ktoré dirigovala Mgr. Terézia Kelementová.

Posledným bodom scenára osláv založenia školy bolo agapé v reštaurácii Dvor u Jozefa v Lučenci. V jeho rámci pán František Mihály predstavil „Spomienkový bulletin k 10. výročiu založenia CZUŠ sv. Jána Bosca v Lučenci 2004-2014“, ktorý vydalo Novohradské osvetové stredisko v Lučenci, a ktorý následne pán Norbert Bize požehnal.

Na obrázku zľava: Norbert Bize, Gabriel Nagy, František Mihály

František Mihály

Pod'akovanie matkám

*„Prestaňte plakať a utrite si slzy,
Všetko, čo ste urobili pre svoje deti,
Nezostane bez odmeny.
Vrátia sa z nepriateľovej krajiny.
Je tu nádej pre budúcnosť.
Vaše deti sa vrátia domov.
Ja Pán som tak povedal.“*

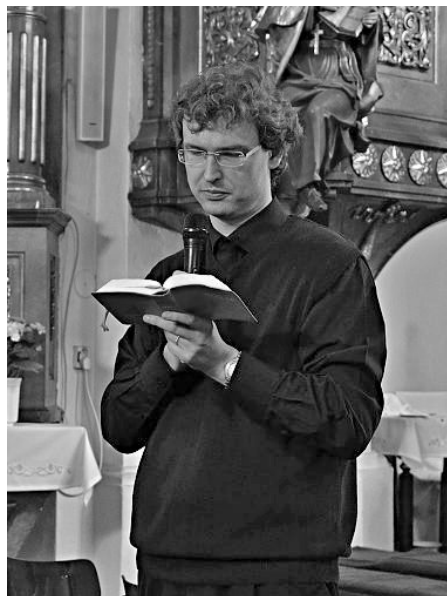
(Jer. 31, 16-17)

Pri príležitosti Dňa matiek žiaci a učitelia Cirkevnej základnej školy sv. Jána Bosca v Lučenci pripravili program „Pod'akovanie matkám“ v priestoroch školy. S veľkým záujmom sa stretla výstava výtvarných prác žiakov, ktoré boli hodnotené okoloidúcimi matkami, ktoré boli zároveň obdarované žiackymi výrobkami. Bolo nám potešením sledovať, ako ich naše výrobky potešili. Výtvarné práce, ktoré najviac zaujali, patrili Eme Urbančokovej, Dominike Vargicovej a Natálii Gombalovej.

Gabriela Oravcová, riaditeľka školy

Prednáška docenta Trstenského

V nedeľu Božieho milosrdenstva 27. 4. 2014 k nám na pozvanie nášho pána farára Rastislava Poláka zavítal zo Spišskej Kapituly známy bibliista Doc. ThDr. PaedDr. František Trstenský, PhD. Prednášku začal o 15,00 hodine pán farár Polák Korunkou Božieho milosrdenstva pred vyloženou sviatosťou. Následne privítal docenta Trstenského, ktorý prednášal pútavo a veľmi zaujímavo na tému „Božie milosrdenstvo na stránkach svätého písma“. Následne zodpovedal prítomným aj na ich otázky a ponúkol na predaj svoje dve najnovšie publikácie. Prednášku zakončil modlitbou a požehnaním.

Ervín Jakubec

FARSKÝ HLÁSNIK

Pripravované akcie v našej farnosti

7. 6. 2014 10,00 hod. – Duchovná obnova mužov na Farskom úrade v Lučenci
12. 6. 2014 16,30 hod. – Záverečný žiacky koncert Cirkevnej ZUŠ v Pamätnom dome Júliusa Szabóa v Lučenci
28. 6. 2014 Spoločný výstup na hrad Šomoška – odchod o 8,30 hod. od fary vlastnými autami (možnosť individuálne cestovať autobusom SAD s odchodom o 8,20 hod. do Šiatorskej Bukovinky). Tam opekačka z vlastných zásob
6. 7. 2014 Farská odpustová slávnosť Navštívenia Panny Márie v predvečer 5. 7. 2014 o 19,00 hod. moderovaná Adorácia mladých
8,30 hod. – modlitba sv. ruženca v maďarskom jazyku
9,00 hod. – odpustová sv. omša v maďarskom jazyku
Hlavný celebrant: P. Erik, OFM, Filakovo
10,30 hod. – modlitba sv. ruženca v slovenskom jazyku
11,00 hod. – odpustová sv. omša v slovenskom jazyku
Hlavný celebrant: ThDr. Ján Mihok, PhD., Divín
- 20.-27. 7. 2014 Detský tábor v Heľpe
- 10.-17. 8. 2014 Púť do Medžugoria (Bosna a Hercegovina) s CK Vladimíra Chromeka GOSPA TRAVEL z Tulčicka (okres Prešov), cena 170 € + strava
- 18.-19. 10. 2014 Púť na Svatý Hostýn po trase: Lučenec – Nitra – Velehrad – Svatý Hostýn (nocľah), Šaštín – Lučenec, cena 50 € (cestovné, ubytovanie, večera, raňajky, múzeum na hrade v Nitre)

Rusalka bola fantastická !

Rímskokatolícky farský úrad v Lučenci zorganizoval v utorok 13. 5. 2014 zájazd do Štátnej opery v Banskej Bystrici na operné predstavenie Antonína Dvořáka: Rusalka. Rusalka je rozprávková opera v 3 dejstvách v českom jazyku, libreto napísal Jaroslav Kvapil. V hlavných úlohách sa predstavili: Rusalka – Vendula Černá, a. h. (soprán), princ – Róbert Smiščík (tenor), cudzia kňažná – Veronika Michalková, a. h. (mezzosoprán), vodník – Ivan Zvarík (bas), ježibaba – Katarína Kubovičová (alt), hájnik – Peter Schneider (tenor), kuchtík – Michaela Kukurová, a. h. (soprán) a ďalší.

Banskobystrické scénické spracovanie libreta bolo priam očarujúce, je potrebné zaň pochváliť scenáristu Jaroslava Milfajta. Veľmi šťastný bol aj výber sólistov pre toto predstavenie, divák mal možnosť vidieť a vypočuť si skutočne špičkové výkony. K tomuto hodnoteniu treba samozrejme prirátať aj zborové či baletné čísla v opere. Mimoriadne kvalitnú prácu odviezol orchester Štátnej opery pod taktovkou Mariána Vacha. Počas celého predstavenia i pri záverečnom klaňaní sa účinkujúcich obecenstvo nešetrilo potleskom ani slovami chvály na adresu Štátnej opery. Rusalka bola fantastická! Ešte dodávam, že keď som zažmúril oči, cítil som sa ako v Národnom divadle v Prahe.

František Mihály

Keď sa človek obetuje za človeka ...

Počas druhej svetovej vojny boli v koncentračnom tábore v poľskom Osvienčime tisíce a tisíce väzňov. Boli odsúdení na ťažkú prácu i na smrť.

V jedno ráno dali Nemci nastúpiť väzňov na dvor, aby z nich vybrali desiatich, ktorí budú odsúdení na smrť hladom. Len preto a zároveň na výstrahu, že predtým utiekol iný väzeň. Medzi týmito odsúdenými bol aj jeden otec piatich detí, ktorý prosil o zľutovanie pre seba, kvôli svojej žene a deťom. Vtedy dopredu predstúpil jeden muž so slovami: „Som katolícky kňaz, som starý a chorý, chcem zomrieť namiesto neho, lebo má ženu a deti“. Nemec bol udivený takýmito slovami, ale nakoniec súhlasil. Tým kňazom bol páter Maximilián Kolbe. Bol odvedený do cely, kde zomierali hladom. On svojich spoluväzňov povzbudzoval, modlil sa. Zomrel ako posledný z nich, aj to mu dali smrtiacu injekciu.

Páter Maximilián Kolbe bol poľský františkánsky kňaz – minorita. Celý svoj život zasvätil Márii – šíreniu mariánskej úcty. Založil hnutie Nepoškvrnenej. Vydával časopis Rytier Nepoškvrnenej. Založil aj kláštor.

Zachránený muž z koncentračného tábora Franciszek Gajowniczek nezabudol na svojho záchrancu, dožil sa konca vojny a vydal svedectvo o Maximiliánovi. Pápež Ján Pavol II. ho kanonizoval ako mučeníka v roku 1982. Sv. Maximilián Kolbe obetoval svoj život za život iného človeka – Lásku na Kristov spôsob.

Daniela Jalovecká

KALENDÁRIUM (jún 2014 - august 2014)

Nedeľa	08. 06.	Svätodušná nedeľa (Turíce)
Pondelok	09. 06.	Svätodušný pondelok
Piatok	13. 06.	Sv. Anton Paduánsky, kňaz a učiteľ Cirkvi
Nedeľa	15. 06.	Najsvätejšia Trojica
Štvrtok	19. 06.	Najsvätejšie Kristovo Telo a Krv (BOŽIE TELO)
Utorok	24. 06.	Narodenie Sv. Jána Krstiteľa
Piatok	27. 06.	Najsvätejšie Srdce Ježišovo
Sobota	28. 06.	Nepoškvrnené Srdce Panny Márie
Nedeľa	29. 06.	Sv. Peter a sv. Pavol, apoštoli
Pondelok	30. 06.	Prví sv. mučeníci Cirkvi v Ríme
Streda	02. 07.	Návšteva Panny Márie, odpust v našej farnosti
Štvrtok	03. 07.	Sv. Tomáš, apoštol
Sobota	05. 07.	Sv. Cyril a sv. Metod, slovanskí vierozvestovia
Streda	16. 07.	Preblahoslavená Panna Mária Karmelská
Piatok	25. 07.	Sv. Jakub, apoštol
Sobota	26. 07.	Sv. Joachim a Anna, rodičia Panny Márie
Pondelok	04. 08.	Sv. Ján Mária Vianney, kňaz
Utorok	05. 08.	Panna Mária Snežná, výročie posvätenia hlavnej Mariánskej baziliky v Ríme
Streda	06. 08.	Premenenie Pána
Štvrtok	14. 08.	Sv. Maximilián Kolbe, mučeník
Piatok	15. 08.	Nanebovzatie Panny Márie
Streda	20. 08.	Sv. Bernard, opát a učiteľ Cirkvi
Piatok	22. 08.	Panna Mária Kráľovná
Štvrtok	28. 08.	Sv. Augustín, biskup a učiteľ Cirkvi

Daniela Jalovecká

Košická filharmónia po prvýkrát v Lučenci

Štátna filharmónia Košice (ŠFK) v spolupráci s rímskokatolíckou farnosťou v Lučenci zorganizovala v stredu 21. mája 2014 v rámci 59. medzinárodného hudobného festivalu Košická hudobná jar koncert v kostole Navštívenia Panny Márie v Lučenci. Na programe bol koncert pre violončelo a orchester D-dur, op. 101 Josepha Haydna, ktorý s orchestrom ŠFK interpretoval mladý violončelista Ján Bogdan. V druhej časti programu sa predstavil orchester ŠFK, ktorý naštudoval symfóniu č. 5 c-mol „Osudovú“ op. 67 Ludwiga van Beethovena pod dirigentskou taktovkou Petra Valentoviča.

Košická filharmónia účinkovala v Lučenci v zostave približne 50 hudobníkov po prvýkrát a hneď zožala úžasný úspech. Interiér farského kostola ešte nikdy nezažil takúto výraznú dynamickú silu orchestra, tolko nádherných melodických odtiňov či rytmických nuansov ako v tento májový podvečer. Sólista i orchester podali vynikajúce výkony, za čo ich obecenstvo v počte asi 200 ľudí odmenilo dlhotrvajúcim potleskom. Poďakovanie patrí aj správcovi našej farnosti Rastislavovi Polákovi, ktorý toto podujatie naplánoval i zrealizoval. Počas následného agapé na farskom úrade bola možnosť sa s jednotlivými hudobníkmi porozprávať nielen o spoločnej minulosti, ale aj o plánoch do ďalšieho obdobia.

František Mihály

